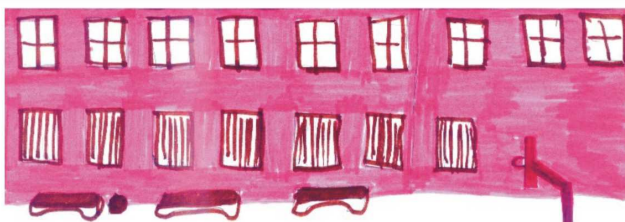

РАСТКО

ИЗДАЈЕ ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР" - ЈАГОДИНА

Колико си књига прочитао,
толико си живота проживео.

ЧЕСТИТАМО ВАМ ДАН ШКОЛЕ !

БРОЈ 5
ОКТОБАР 2009

ОДОБРЕЊЕМ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ
БИЉАНЕ МИЛАНОВИЋ
ЧАСОПИС ИЗДАЈЕ
ОСНОВНА ШКОЛА "17. ОКТОБАР"

УЗ САГЛАСНОСТ КООРДИНАТОРА ЗА ВЕРОНАУКУ
НАМЕСНИШТВА БЕЛИЧКОГ ЕПАРХИЈЕ ШУМАДИЈСКЕ
ЈЕРЕЈА ЈОВИЦЕ ЈОВАНОВИЋА
ЧАСОПИС УРЕЂУЈЕ
ВЕРОУЧИТЕЉ **БОРИС МИЛОСАВЉЕВИЋ**

СТРУЧНИ КОНСУЛТАНТИ:
ПЕДАГОГ **МАРИНА АНТОНИЈЕВИЋ**
ЂАКОН **НИНОСЛАВ ДИРАК**

ЛЕКТУРА ТЕКСТА
НАСТАВНИК СРПСКОГ ЈЕЗИКА
МАЈА АЛЕКСИЋ

АУТОРИ ТЕКСТОВА
УЧЕНИЦИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ

ШТАМПА
ПАТИР КОМЕРЦ - ЈАГОДИНА

ДАРОДАВАЦ ЧАСОПИСА

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ
ЈАГОДИНА

УВОДНА РЕЧ

На почетку нове школске године пред нама је, Богу хвала, још један број школског часописа „Растко“. Зато свој деци, учитељима и наставницима желим здравља, радости, љубави и свако добро од Господа, ради успеха у предстојећем раду.

Ово је само још један покушај да следимо речи Господа нашег Исуса Христа: „Пустите децу и не браните им им да долазе к мени, јер је таквих Царство небеско“, (Мт. 19,14). Ученици су се још једном постарали да приметимо чистоту њихових срца.

Надам се да су деца наше школе она светлост и да су на Христовом светосавском путу, као и овај часопис, једно од добрих дела о којима Христос говори: „Тако да се светли светлост ваша пред људима, да виде ваша добра дела и прославе Оца вашег који је на небесима“, (Мт. 5, 16).

Одличан (5)

*Вероучитељ
Нинослав Дирак, ђакон*

СЛОВО ПРВАЦИМА

Поћи у школу значи направити највећи корак у животу. Већи од свих којима сте до сада корачали, прваци. Можда сте мало уплашени, али - само храбро напред! Школа је сјајна ствар из више разлога.

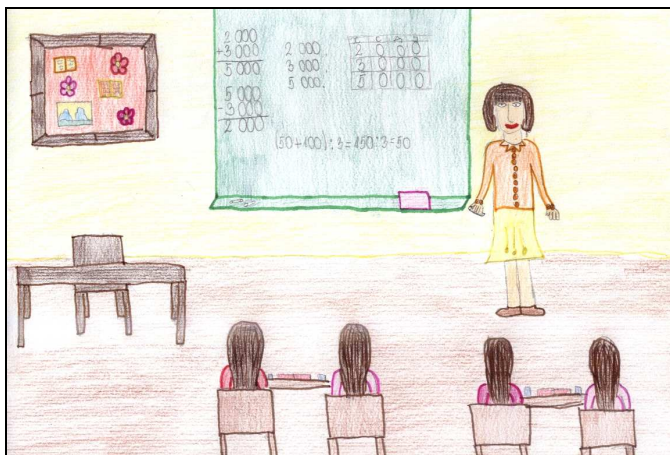
Најпре, ту је стицање нових знања. Научићете оно основно што вам треба у животу - да читате, пишете и рачунате. А кад будете то научили, сазнаћете шта вас све окружује, шта се некад дешавало, од чега је шта направљено, моћи ћете да сликате, певате и истражујете до миле воље. И тако ћете, учећи, једног дана схватити ко сте, где се налазите и куда даље у овом помало збуњујућем свету. Знање је моћ, зато се трудите да научите што више и постанете паметни људи. Не плашите се да постављате питања и тражите одговоре за све што не разумете. Истражујте и обогаћујте себе.

Школа не служи само стицању знања. Она је једна велика забава, зависи само на који начин гледате на њу. Стећи ћете дивне другове пријатељства за цео живот, а верујте ми - треба вам пријатељ у животу. Па екскурзије, рођендани, тајне и неке смешне ситуације које ћете препривавати до краја живота.

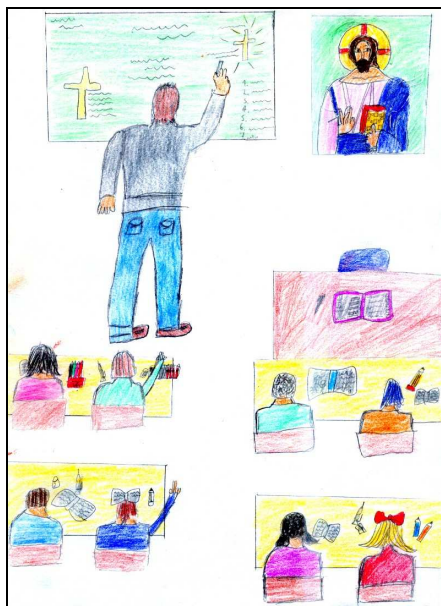
Наравно, у школи се дешавају и прве љубави. Прва разочарања и очарања. Све је то нормално и све то баш вама треба да се деси. Тек сте на почетку. Много тога је пред вама. Волите вашу школу, јер она вас већ воли. Останите увек тако ведри и насмејани.

СРЕЋНО ВАМ БИЛО , ПРВАЦИ !!!

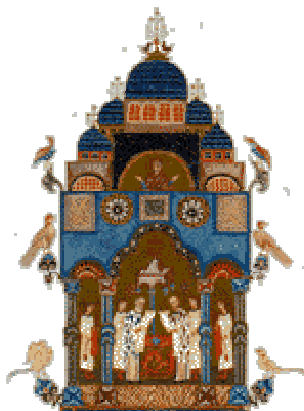
Кристина Тешић 8/3

„час математике" - Анђела Аранђеловић 4-3

„час веронауке" - Петар Петровић 4-1

ПОЈМОВНИК

ПОСТ

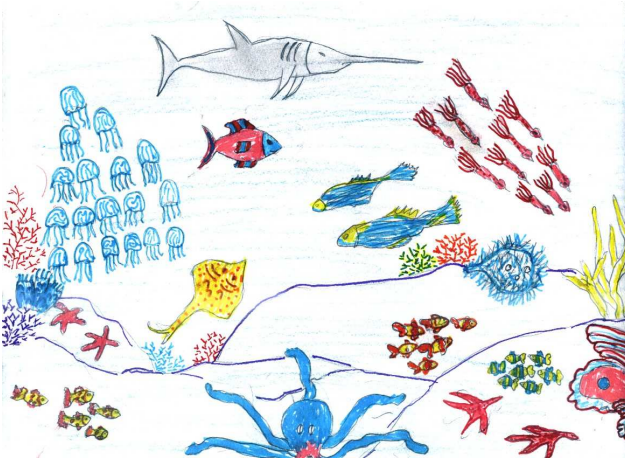
Пост је вољно уздржавање од хране, или од хране и пића у одређеном временском периоду. Пост може да буде потпун (потпуно уздржавање од јела) или делимичан (уздржавање само од неке врсте јела).

Пост у хришћанству

Пост у православном хришћанству представља уздржавање од одређене врсте хране („мрсне“), као и од сваког облика грешних дела, мисли и жеља. Пост је увек праћен свакодневним молитвама. Телесни пост је средство за успешну борбу против гордости, која се сматра за корен свеког злог дела. Без духовног поста, кажу оци, сам телесни пост Бог не прихвата. Пост има у првом реду духовни смисао и он је органски повезан са целокупним духовним животом, приводи човека смирењу, а у смирењу човек стиче сазнање да спасење лежи једино у Богу.

Општа правила поста

Пост се не састоји толико у томе да се једе ретко, колико да се једе мало. Пости се на води или на уљу. Важно је да се током поста не треба јести ништа животињског порекла осим рибе (ако се пости на уљу). Постоје строжи и мање строжи постови. Најстрожи су Васкршњи и Госпојински пост. За време тих постова, уље је дозвољено само суботом и недељом као и на извесне празнике. Тако, на пример, пост на дан Четрдесет мученика у Севастији је разрешен на уље и вино. Употреба рибе, уља и вина дозвољена је на Цвети и на Благовести уколико падају за време Страсне седмице. За време Богородичиног поста, риба је дозвољена само на Преображење Господње, док се осталим данима пости на води.

„Риба спада у постну храну“ - Огњен Спасојевић 5-3

Петровски и Божићни постови су мање строги: средом и петком се пости на води, а осталим данима на уљу. За време Божићног поста дозвољено је да се риба једе само суботом и недељом. Уколико славите славу за време поста, риба је дозвољена. Такође, уколико се Ваша слава подне ван поста, али у среду или петак треба да је посна.

Има дана када се пости строго на води или се једе само-увече хлеб и вода. Тако се обично пости на Велики петак-до 3 сата после подне, када се узима лагани оброк „на води“. Прва 3 дана Васкршњег поста се такође посте посебно строго, као и последња недеља поста. Такође, у току Васкршњег поста на води, среда и петак се увек посте строго.

Ово су најосновнија правила поста. Сваки хришћанин пре почетка поста треба да разговара са свештеником или духовником да би утврдили која врста поста највише одговара његовим духовним у физичким снагама. Не може свако да прими на себе строго правило уздржавања или да се лиши свега што му је потребно за олакшање немоћи. Овде спадају нарочито деца, стари, болесни, труднице и дојиље, као и они који обављају тешке физичке послове. Пост може бити олакшан под надзором духовника, али никако укинут.

„и воће спада у посну храну „- Ана Југ

Посни дани

Једнодневни постови:

- Дан пре Богојављања - Крстовдан
- Крстовдан - 27.септембар
- Дан Усековања главе Св. Јована Крститеља
- Среда и петак

Велики годишњи постови:

- Васкршњи пост (Велики, Часни)-седам седмица
- Петровски пост (Апостолски)-трајање зависи од датума када се пада Васкрс-око 40 дана
- Госпојински пост (Богородичин)-две седмице
- Божични пост-40 дана

Неке недеље су разрешене поста (трапаве седмице). На пример недеља после Васкрса је разрешена поста у среду и петак као и недеља после Божића.

Соња Димитријевић 8-3

„Пост доноси радост” - Милорадовић Стеван 3-1

У СВЕТУ ПОСТОЈИ ЈЕДНО ЦАРСТВО ...

ПОСТ ЈЕ ЗДРАВА ХРАНА

ЗДРАВА ХРАНА

Правило за храну каже,
Да не треба да се слаже.

Јабукe, крушке и шљиве да једемо,
А не да их на столу гледамо.

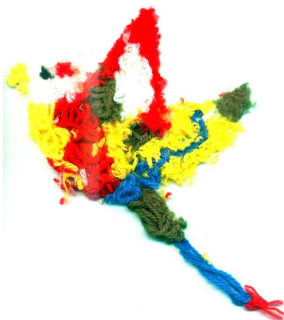
Кад бисмо само слаткише јели,
До сад би нам се зуби распали.

Поморанџа, јагода и банана,
Е, то је здрава храна.

Слаткишима је дошао крај,
Стомаку је тешко знај!

Здрава храна, лепа храна,
То се једе сваког дана!

Милица Љубојевић 5/1

„Кад се здраво храниш лак си као птица“ - Стеван Милорадовић 3/1

ЗДРАВА ЈАБУКА

У суседном дворишту расле су јабукe, дрва два,
На једном велике и румене, а на другом малене.

У том дворишту често се чула дечија граја,
Деца се чекала да би јабукe брала.

И малене, и велике, и румене дочекала деца на време,
Које су здраве?- питају се главице малене,
Здраве су малене јер су без прсакања одгајене.

Марта Златковић 4/4

ПОСТ

У години има много дана,
Кад се једе само посна храна.

Пред Божић и Васкрс они дуго трају,
И шта се тада једе људи добро знају.

Нема тад печења,
ни маснога меса,
Али здраве хране
пуна је трпеза.

Сви воле и хоће,
поврће и воће,
Уз рибе свеже , разне
Сви тањире празне.

Ђурђа Аранђеловић 4/1

*„Непрскано воће и поврће је здраво, а и посно” -
Сава Станимировић 4/3*

ПОСТ

Кад се пости, Бог грехе опрости,
Црквено звоно свуда се чује
И цео град помилује.

У Цркву иду људи сви,
Да би се причестили.

Народу ће бити у души fino,
Ако узму хлеб и вино.

Бог је срећан, јер су на окупу сви.
Да би Њега видели.

Андријана Алексић 4/4

ПОСТ

У години четири поста
Да очисте душу свима,
Можда и то није доста
Колико само греха има.

У посту си ближи Богу
Спаситењу нашег света,
Чисти душу , а и тело
И ништа ти тад не смета.

Грех је дело, а не јело
Кажу људи, људи стари,
Ако су ти грешне мисли
твој пост није прави.

Света тајна Причешћа
Отвара ти Божија врата,
Спаја душу, срце, а и тело
Мири сестру, оца, брата.

Ања Тимотијевић 4/1

*„Пост је време мира“
Милица Трашчевић 4/4*

СВЕТА ТАЈНА БРАКА

Света тајна брака је Света тајна кроз коју Свети Дух сједињује у једно биће хришћана и хришћанку који пред свештеником изјављују да ће се цео свој живот узајамно волети и бити верни једно другом и у којој примају благослов за рађање и васпитање деце. Ову Свету тајну Бог је установио још у Рају, рекавши Адаму и Еви: „Рађајте се и множите по својој врсти и напуните земљу.“ Рађање деце у прехришћанском времену имало је за циљ „напунити Земљу“, док хришћански брак за циљ има напунити Христову Цркву и на Земљи и на небу, коначно - напунити Рај. Касније је Господ Исус Христос потврдио свету тајну брака речима: „Што је Бог саставио, човек нека не раставља“, и својим присуством на свадби у Кани Галилејској, где је учинио прво чудо претворивши воду у вино. Он је тиме дао дубљи смисао браку, исто као што се вода променила у вино, тако се Његовим присуством телесна љубав мења у духовну љубав двеју душа.

Младић и девојка који одлуче да ступе у брак, прво одлазе код свештеника да обаве предбрачни испит. Ово је неопходно учинити да би се откриле све евентуалне сметње за ступање у брак, као што су: малолетство, крвно или духовно сродство, несагласност родитеља...Ако не постоји никаква сметња за ступање у брак, после три Свете Литургије младенци одлазе у храм да се венчају. Непосредно уочи венчања врши се прстеновање испред олтара. Само венчање обавља се на средини цркве, испред Крста и Еванђеља, уз присуство два сведока (кумова). Тада свештеник пита младенце да ли имају слободну вољу да ступе у брак и да ли се нису обећали неком другом. Венчање је завршено када свештеник ставивши младенцима венце на главу благосиља их уз речи: „Господе Боже наш, славом и чашћу венчај их“. После тога младенци пију вино из заједничке чаше у знак да ће целог живота делити добро и зло.

Као што смо рекли, брак је доживотна заједница, али у крајњем случају, као што су неверство или смрт неког од супружника, Црква дозвољава другом супружнику да ступи у нови брак.

Завршни део венчања у Цркви

Катарина Милосављевић 8/4

Стефан Урош IV Душан Немањић

Стефан Урош IV Душан Немањић, познат и као Душан Силни (око 1308 — 20. децембар 1355) је био српски средњовековни краљ (1331—1345) и први српски цар (1346—1355). Био је син краља Стефана Дечанског и отац цара Уроша Нејаког, последњег владара из династије Немањића.

Сукоб оца и сина

Већ у јесен 1330. године дошло је до отвореног сукоба сина "младог краља" Душана и оца краља Стефана Дечанског који је сакупио војску и ушао у Зету, дошавши све до Скадра. Сам Стефан је на скоро идентичном месту ратовао са својим оцем, краљем Милутином, из истих разлога као и он сада са својим сином само у замењеним улогама. Као што се и онда син није супротставио оцу и повукао преко Бојане, тако се и сада Душан повлачи, а Стефан разори Душанов дворца на обали реке Дрима и опљачка цео тај крај. Стефан се вероватно сетио своје побуне када се исто тако повлачио пред Милутином, који га је на превару ухватио, оковао, ослепио и протерао у Цариград, па је покушао нешто слично и почео позивати Душана на разговор. Душан ипак сазнаје да му отац спрема ликвидацију па се после много нећкања на наговор властеле ипак одлучује да покуша да обори Стефана изненадним нападом. Са мањом групом одабраних војника и верне властеле нападне Душан свога оца Стефана, док је овај са породицом боравио у свом дворцу Неродимљу.

Крунисање Душана

Стефан Душан је крунисан за цара Срба и Грка на Ускрс (16. априла 1346.) у Скопљу. Крунисање су обавили српски патријарх

Јоаникије и трновски патријарх Симеон. Образложење за овај поступак цар Душан је нашао у учењу хришћанске цркве. Све што је некада Господ даровао првом хришћанском цару, Константину Великом, прешло је у Душанове руке. Мисли се на земље и велике градове „грчког царства“. Душанова титула сада је гласила: Вољом Божјом, Благоверни и Христољубиви цар Србљем и Грком и земље поморске и свему дису (западу).

Цар Душан Силни

Душанов законик

Душанов законик је донет у Скопљу 21. маја 1349. године. Има 135 чланова, али је пет година касније допуњен са још 66 чланова тако да укупно има 201 члан. Законодавац је желео да реши најактуелнија питања у целој држави. Првих 38 чланова се односило на Српску цркву. Црквено право је такође било регулисано Номоканоном светог Саве и Синтагми Матије Властара. Од 39-62 члана се утврђују права и

обавезе властеле. Судије су биле дужне да суде по закону, а не да суде по страху од цара.

Смрт

Цар Стефан Душан је умро 20. децембра 1355. године, још увек млад и у пуној снази. Узрок смрти никада није утврђен али се говорило о тровању, можданом удару и чак епилепсији. Сахрањен је у својој задужбини манастиру Светих Арханђела код Призрена. После Душанове смрти Српско царство је постепено почело да се распада.

Душанов царски динар

Гроб Цара Душана

Душаново Царство

Александар Милојевић 8/4

СВ. МУЧ. СТЕФАН ДЕЧАНСКИ КРАЉ СРТПСКИ (11/24. новембар)

Син краља Милутина и отац цара Душана. По наређењу необавештеног оца био ослепљен, а по наређењу лакомисленог сина био у старости удављен. При ослепљењу јавио му се св. Никола у храму на Овчем пољу, и показао му његове очи рекавши: „Стефане, не бој се, ево твојих очију на моме длану, у своје време ја ћу ти их вратити“. Пет година провео је у Цариграду као заточеник у манастиру Сведржитеља (Пантократора). Својом мудрошћу и подвигом, кротошћу и благочешћем, трпељивошћу и благодушношћу превасходио је Стефан не само све монахе у манастиру него и сав Цариград. Када се наврши 5 година јави му се опет св. Никола и рече му: „Дошао сам да испуним своје обећање“. И осени слепог краља крсним знамењем и краљ прогледа. Из благодарности Богу саградио храм Дечански, једно од ретких дела византијске уметности и један од најзнаменитијих споменика негдашњег српског благочешћа. Св. краљ Стефан са св. Савом и св. кнезом Лазаром чини једну прекрасну триаду од светости, благородства и самопожртвовања, које је народ српски дао. Као мученик проживео свој земни век и као мученик скончао 1336. год. примивши венац бесмртне славе од Сведржитеља, коме је верно послужио.

икона Светог Стефана Дечанског

ХАСАНАГИНИЦА

(одломак)

Шта се б'јели у гори зеленој?
Ал' је снијег, ал' су лабудови?
Да је снијег, већ би окопнио,
лабудови већ би полетјели.
Нит' је снијег нит' су лабудови,
него шатор аге Хасан-аге;
он болује од љутијех рана.
Облази га мати и сестрица,
а љубовца од стида не могла...
(пронађите је и прочитајте до краја)

У балади Хасанага је рањени јунак. Његова супруга беговица Хасанагиница не обилази свог мужа и он је због тога тера из куће и одваја од своје деце. Поступак Хасанаге је мало неразумљив јер је у то време била срамота да жена покаже осећања мужу, поготово у јавности. Хасанагинин брат, бег Пинторовић, је води код себе кући и врло брзо јој налази другог мужа, који је био имућан.

Ова балада је настала у времену када су жене биле у подређеном положају. Жене су имале своје место у кући и углавном су радиле кућне послове и васпитавале децу, али би деца у сваком случају на крају брака припала оцу. Такође једино је муж могао да „тражи“ развод. Ова права Хасанага наравно користи. Хасанагиници то доноси огроман бол, јер зна да ће заувек изгубити све, и своју децу и свог мужа којег је упркос свему још увек волела. Лик Хасанаге представља типично оличење једног аге, сељака са ограниченим размишљањем. Овај човек нема посебног кућног васпитања, ни посебног образовања. Он се сматра јунаком због својих ратних заслуга. Исказујући своју моћ, он уствари сакрива немоћ. Људи попут њега углавном нису племенити и немју способност да лако опросте.

Хасанагиница је у овој песми оличење жртве. Она је сушта супротност Хасанагином лику. Њен лик је величанствен у племенитости, нежности, мајчинству, у достојанственом понашању, у показивању неизмерне љубави према деци и потајној нади да ће је Хасанага поново примити себи.

Али то све изгледа није било довољно. Она на крају баладе зауставља сватове да види оно што највише на свету воли. Дарује своју децу, дарујући им своје велико срце заувек. Хасанага тог тренутка увиђа да је све изгубљено, а друштвено- правни односи му не дају да опрости Хасанагиници. Узима јој децу. Хасанагиница умире од великог бола и неправде. Њена љубав према деци је била толико снажна да је једино смрт могла раставити. Ову слику ће деца памтити заувек, слику мајке коју никада неће заборавити, а исто тако никада неће опростити оцу.

У реалном животу човек може доживети и пријатности и непријатности. Једно знам, да је мајчина љубав најискренија, најплеменитија и најјача од свих на свету.

Милица Миливојевић 8/4

Тијана Петровић 3/1

ЈЕДНО ОБИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

У школи се учи, дружи се, одраста и постаје зрелији, кажу одрасли. Школа је припрема за будући живот, у њој стичеш драгоцену знање и вештину уласка у друштво, понављају одрасли. Важно је да савладаш градиво, да заблисташ онда, када проверавају знање, да имаш одличне оцене, да се дисциплинујеш, навикнеш на послушност и прихватиш већ утврђена правила, истичу одрасли. Одрасли кажу да знају шта је добро за оне који још нису одрасли и који још нису пристали да буду добри ђаци. И пречесто су спремни да помогну, мудри одрасли мање мудрим неодраслим, кажњавајући их, кажњавајући их, и опет, кажњавајући. У име љубави. Привидне.

У школу долазе деца, коју више не зову деца већ ђаци, а некада ученици. Они се, привидно, свечано одричу своје дечје природе и прихватају да их одрасли изведу из детињства, које, ваљда, треба да буде небрижно у свет изван детињства, који, ваљда треба да буде безбедан. Таква су очекивања, а стварност понекад изневери очекивања, а понекад их превазиђе. Школска стварност често уме да изненади, дани када се оцењује нису небрижни. А сваког дана се нешто оцењује, тестира, пропитује и приказује бројкама. Тако школско знање постаје оцена, а ђак сакупљач оцена. Ко има боље оцене, он је бољи ђак. Али да ли је бољи ђак истовремено и добро дете и хоће ли постати добар човек? Постоји ли уопште могућност да се оцени доброта и ко може да буде оцењивач доброте?

У школи се рађају другарства, али у школи се не учи о пријатељству. У школи се ђаци такмиче, а не уче да помажу једни другима. У школи се цене успешни, а не и вредни. Желео бих да у школи влада дух заједништва, да се препознају потребе ученика, да се има разумевања за разлике међу њима и да љубав и доброта постану истински део школске заједнице.

Да не буде забуне, хтео сам да скренем пажњу на следећи проблем: у школи се много већи значај придаје оценама и дисциплини, а занемарује развијање вредности или врлина као што су

љубав и доброта. А без ових врлина ученици ће постати само одрасли. Са тим врлинама могу постати личности.

Димитрије
Стојановић 8/4

„Школа је место за другарство , а другарство чине љубав и доброта“
Ања Тимотијевић 4/1

УРАДИ ОВО, НЕМОЈ ОНО

Савети , савети , савети током живота стижу са свих страна. Саветују нас у кући родитељи , на ТВ-у водитељи, а у школи наставници.

Будите овакви , будите онакви , урадите ово немојте оно , ја бих овако немој онако , требало би овако , требало би онако. Врло је тешко наћи праву меру у давању савета. Адекватну дозу одредити и дати у право време могу само виртуози. То су наши васпитачи.

Ученику који касни на час треба рећи да следећи пут пође раније како би стигао на време је прави савет. Добре ђаке треба усмерити у правцу њиховог највећег интересовања а то је најделикатнији посао. Саветовати их како да помогну слабијим у

савладавању школског програма , а и да буду прави пријатељи у слободно време. Да помажу , саветују једни друге и да се нађу једни другима кад год је неком неопходна подршка. Васпитачи би требало да свим ђацима својим саветима помогну у решавању многобројних проблема на које наилазе ван наставе и школе. Било где да смо , савети остају са нама као сенка која нас прати и само чекају да послушамо саветодавце па да нестану попут магле.

Добар савет злата вреди ! Било где да смо , савети остају са нама као сенка која нас прати и само чекају да послушамо саветодавце па да нестану попут магле , а да ли ћемо чути , прихватити и у дело спровести зависи само од нас !

Бојана Ликишић 8/4

„у природи влада мир“ - Арсеније Симоновић 3/1

ИСХРАНА У СЛУЖБИ ЗДРАВЉА

Наш народ има обичај да каже: „Здравље и снага на уста улазе“, што значи како и колико се хранимо толико смо здрави , добро грађени, отпорни на разне болести.

Храна је извор енергије, даје грађу за нова ткива и регулатор је за сложена процесе у телу. Правилна исхрана је од велике важности за сваког, а нарочито за децу у развоју и за младе који још увек расту.

Храна треба да се састоји од беланчевина, угљених хидрата и масти. Беланчевине су потребне за раст и стварање нових ткива. Њих добијамо највише из млека и млечних производа, јаја и меса, као и из зрнастог поврћа грашка, пасуља и житарица.

Са друге стране поврће је највећи извор витамина и минералних соли. Такође деци се препоручује да радо једу воће, јер је и то здрава храна која садржи доста витамина и воћног шећера. Дакле, само мешовита и здрава исхрана пружа деци потребне састојке за правилан раст и развој. Поред тога треба водити рачуна и о квалитету и количини хране коју уносимо у организам.

„ У здравом телу здрав дух ”, ову изреку је лако разумети јер стање духа, наших мисли и саме психе зависи у великој мери од нашег здравља, а здравље наравно од начина исхране.

Наша Православна вера налаже пост који је здрав и за тело и за психу. Постити треба по правилу које је свима познато, јер држећи се тог правила ми стичемо одличну равнотежу у организму, и чистимо га од непотребних, нежељених и штетних материја и јачамо дух и вољу.

„ Кажи ми шта једеш, па ћу ти рећи ко си ”-ова порука има смисла утолико више што нас подстиче да добро размислимо како се хранимо, то јест да ли се правилно и здраво хранимо. Па другари, ако желите да будете здрави, размислите мало о храни.

Даница Радосављевић 8/3

БУДИТЕ ПОЗИТИВНИ У ЖИВОТУ, НАСМЕЈАНИ И ЗДРАВИ

Помаже Бог, верни читаоци. Ево нас поново са вама у новом број часописа „Растко“. Као и увек и овог пута спремили смо Вам веома занимљив и интересантан интервју...

Владан Јовановић - Зеља

1. Да ли можете на почетку да нам се представите?

Зовем се Владан Јовановић. Професор сам физике и тренутно радим у ОШ „17. октобар“.

2. Колико дуго радите у нашој школи?

У централној градској школи радим од септембра 1997. године, а иначе у просвети сам од самог дипломирања, а то је било 1991. године.

3. Зашто сте баш одлучили да будете професор физике, а не неке друге науке?

То што радим у школи је наследног карактера јер сам трећа генерација педагога у својој породици. Може се рећи да сам генетски

био предодређен за овај посао. Што се тиче физике, стицајем одређених, животних околности усмерио сам се ка овој природно - научној дисциплини која се бави демистификацијом света, природе и појава. Како је Ајнштајн рекао: „Свет се простире пред нама као велика и вечна загонетка“. Волим да решавам проблеме, свиђају ми се изазови. Неке ствари се у животу једноставно десе, а мени се, између осталог десило и то да радим сада овај интервју са вама.

4. Колико физика помаже у животу, односно колико је важна?

Наука уопште је јако важна, помаже нам у животу ако је исправно користимо. Међутим, бројни су примери где је наука злоупотребљена под паролом нечијих „добрих намера“ и тада је била предалеко од помоћи у животу.

5. Какав сте ученик били у школи и какву сте оцену имали из физике?

Детињство ми је прошло у неком бољем и безбрижнијем времену од овог данашњег. Сећања на то су лепа па чак и на школу. Надам се да разумете на шта мислим. У породици се доста полагало на образовање и васпитање, а на мени је било само да радим на томе, а самим тим је било и времена за задовољштину. Што се тиче мог успеха и оцене из физике, углавном су ауторитети у мом животу били више задовољни него незадаваљни. Шалу на страну, углавном сам био одличан ђак, а оцена из физике је током школске године имала тенденцију пораста.

6. Да ли имате неки хоби. Ако имате, који је то?

Када сам мислио на задовољштину, уствари сам мислио на хоби. Заправо имам пуно ваннаставних активности. Обожавам спорт, пре свега фудбал и кошарку, често се рекреативно са друштвом нађем на терену и играмо баскет или фудбалицу. Наравно, ту је и музика, филм и путовања. За све ово је одувек било времена у мом животу. Наравно, врло сам пробирљив за све ове ствари и имам истанчан укус, вероватно и због тога навијам за Партизан.

7. Шта мислите о увођењу веронауке у школе?

Добро је све оно што развија позитиван однос према животу. Увођењем веронауке у школе исправљен је више- деценијски грех друштва према свом народу.

8. Какав је Ваш став према вери?

За себе не могу баш рећи да сам неки велики верник, пошто као и већина моје генерације у току свог одрастања нисам имао неког додира са вером, али сам се читавог свог живота трудио да другим људима не чиним оне ствари које не бих волео да други чине мени. То је колико знам и суштина православне вере. Тако да сам ја, у ствари то, православни хришћанин, заљубљеник у природу чиме спајам све духовно и световно.

9. И на крају, шта бисте поручили нашим читаоцима?

Будите позитивни у животу, насмејани и здрави. Вера вам у томе може много помоћи. А порука за уредника и новинаре који раде овај предивни посао: **Немојте ми цензурисати текст. Поштујмо различитости, тако ћемо наћи одговор за све животне загонетке које требамо решити.**

Хвала Вам на издвојеном времену са нама. Желимо Вам пуно успеха у даљем раду.

Јована Стевановић 8/3

ЗМИЈСКИ ЦАР

Ова дебела, неотровна змија има малу главу која је вратом одвојена од трупа. Њено љускаво тело је смеђе боје са жутим шарамма. Велике очи су јој прекривене сраслим капицама. Одлично види у мраку што јој омогућава усправна очна зеница. И горња и доња вилица имају мале,уназад повијене зубе. Лобања јој је тако грађена да може много да рашири уста и да прогута веома велики плен. Са сваке стране се уз изметни отвор виде две кратке канџе, што су остаци закржљалих кукова и задњих ногу.

Просечна дужна тела ове змије је 6 метара. Живи најчешће у шумама и уз реке и преко дана се скрива у рупама, дрвећи. Излази ноћу и лови плен из заседе тако што га веома јаким стиском усмрти.

Живи у тропским и суптропским областима Јужне Америке, а и код нас у Јагодинском ЗОО- врту.

Лука Милошевић 7/3

ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ

„Фигура Десанке Максимовић „
Музеј воштаних фигура

Шетајући до Ђурђевог брда нас две (Зорана и Милица) смо одлучиле да посетимо Музеј воштаних фигура. При посматрању фигура (а има их укупно 28) највише смо се задржале на фигури Десанке Максимовић. Замолиле смо кустоса музеја да нам исприча нешто више о самој фигури. И ето још једне сјајне теме за наш часопис „РАСТКО“.

О Десанки смо чули следеће: да је наша позната песникиња и књижевница живела од 11. маја 1898. до 11. фебруара 1993. године. Она и дан данас живи у нама, што потврђује и њена фигура која стоји у музеју. Њена фигура је рађена на основу њених фотографија које су сачињене још за живота. Да додамо још да се највећи број посетилаца

највише задржи посматрајући Десанкину фигуру. Многи који су је познавали ,а који су посетили музеј кажу да је баш тако изгледала .Све фигуре , а нарвано и њена су рађене од воска, уз додатке акрилата и глине, очи су јој рађене од порцелана и глине, а власи косе од комбинације природних и вештачких влакана. Ова фигура је оставила на нас јак утисак , па вам стога предлажемо да и ви посетите музеј и уверите се сами у ово што кратко написасмо, а са циљем да вас подстакнемо да устанете од компјутера и телевизора и у слободно време обиђете Музеј воштаних фигура.

*Милица Николић 7-3
Зорана Станковић 7-3*

*„Живети треба у складу са природом и са Богом“
Богдан Марковић 4/4*

О ПРВОМ СРПСКОМ УЏБЕНИКУ ЗА ПРАВОСЛАВНИ КАТИХИЗИС

Пре десетак година увођењем православног катихизиса у наш школски систем, један од проблема који се нашао пред данашњим вероучитељима, био је питање уџбеника за овај изборни предмет.

Желећи да истражимо када се појавио први српски уџбеник за православно катихизис, заронили смо дубоко у прошлост нашег народа и пронашли одговор.

Прва књига на српском језику посвећена верској настави звала се „КАТИХИЗИС МАЛИ или СОКРАШЕНОЕ ПРАВОСЛАВНОЈЕ ИСПОВЕДАНИЈЕ НЕУНИТСКОГ ЗАКОНА“, и објављена је у Бечу 1776.године. Њен аутор је учени архимандрит ковиљски Јован Рајић (1726 - 1801), најплоднији и теолошки најобразованији српски писац 18. века.

■ Јован Рајић

Занимљива је и прича о настанку овог уџбеника.

У намери да сузбије све јачи руски утицај , аустријска царица Марија Терезија затражила је од карловачког митрополита и Синода да сачини за ђаке и народ српски примерени катихизис, на српскословенском језику.

Али , како су митрополит и Синод дуже оклевали , царица је наредила да то учине аустријске просветне власти. Када је наручени катихизис био готов и стигао пред Синод српске цркве он га је прихватио, не улазећи у анализу истог. Међутим радило се само о преведном католичком катихизису. Да је све ово вешта језуитска превара , доказао је Јован Рајић, ватреном и документованом расправом.

Након тога, овај рукопис је одбијен већином гласова Синода, али како су неки чланови ове високе црквене институције напали Рајића, јер их је назвао незналицама , ни он није желео да напише овај катихизис.

Царица је онда наредила Синоду да, ако за 23 дана не понуди своју верзију, она аустријска ће бити одобрена и одштампана. Схвативши озилност ситуације архимандрит Јован Рајић се прихвати посла и радећи даноноћно, за осам дана, написао је нови катихизис, који је Синод одобрио, превео на немачки и послао у Беч, где је убрзо и штампан у 10000 примерака.

Овај Рајићев уџбеник био је врло поуздан са гледишта правослвља и зато необично популаран и у Србији. До 1886.године, када је замењен, доживео је двадесет издања.

*Нинослав Станојловић
Професор историје*

КОШАРКА

Кошаркашки терен

Кошарка је тимски спорт у коме две екипе, састављене од пет играча, покушавају постићи што више поена убацивањем лопте кроз обруч коша по одређеним правилима. Екипа која на крају утакмице постигне више поена је победник.

Време трајања једног меча је четрдесет минута. То време је подељено на четири једнаке целине од по десет минута. Ако је после тог времена игра изједначена игра се један продужетак који траје пет минута. Док год једна екипа нема више кошева од друге, продужеци се настављају.

Кош постигнут унутар лука, који је удаљен од коша 6.24 метара, вреди 2 поена, иза лука вреди 3 поена, а слободно бацање вреди 1 поен.

Лоптом се удара у подлогу и међусобно се додаје између играча једног тима.

Лопта мора остати унутар терена; екипа која последња додирне лопту пре него што она додирне граничну линију терена или је пређе, губи посед над лоптом. Држање лопте без дриблинга је дозвољено, али је ограничено на пет секунди. Задржавање у рекету(месту испод коша) више од три секунде није дозвољено.

Покушај да се противник неспортски оштети преко телесног контакта није дозвољен и назива се прекршај (фаул). Прекршаје највише чине играчи екипе која се брани, али учестали су и прекршаји у нападу (од стране играча из екипе која напада). Играчи на којима је прекршај направљен или добијају лопту да је убаце са стране или шутирају изван број пута, у зависности од тежине прекршаја (слободно бацање). Играчу или тренеру који покаже неспортско понашање нпр. свађањем са судијом или тучом с другим играчем, може се доделити техничка грешка. Када се техничка грешка додели, противничкој екипи се додељују два слободна бацања и посед лопте. Број дозвољених фаула у игри је четири,а уколико играч начини и пети њему није дозвољен наставак утакмице.

Време напада једне екипе је највише 24 секунде.Тимови смеју имати максимално седам замена. Замена се могу обављати неограничено, али само кад је сат заустављен, тј. кад игра није активна.

И за жене и мушкарце дрес је исти. Стандардни дрес се састоји од доњег дела, који у данашње време досеже испод колена и мајице без рукава са јасно видљивим бројем који нема нико други у екипи, који је одштампан и на прсима и леђима.

Тренер може зауставити игру,тј. тражити **тајм-аут**. Најчешће број тајм-аутова који један тим може да искористи је шест.Они трају до једног минута.

Сва правила контролишу судије којих на једној утакмици има четири,а то су: главни судија, два помоћника и један судија за столом, који води бригу о броју постигнутих кошева, личним грешкама играча, времену, стрелцима и времену напада.

Тетра Бошковић 8/3

УСПЕХ НАШИХ КОШАРКАША

После 7 година спортског поста наши кошаркаши су се у септембру 2009. на ЕП у Пољској вратили у сам врх Европске кошарке.

Нико није очекивао овакав успех подмлађеног тима. Са просеком 21,3 године, убедљиво најмлађи тим на шампионату. Заслужан за овај успех је пре свега тренерски маг Дуда Ивковић. Пре почетка шампионата, наш тренер је изјавио да је циљ пласман на светско првенство у Турској, односно освајање шестог места. Дана 7.09.2009. настао је шок за целу Европу. Наиме, актуелни светски првак поклекао је пред Дудиним клинцима, резултатом 66:57, уз сјајне партије свих наших кошаркаша. После меча настала је еуфорија и претрпљен је први пораз на шампионату. После тог пораза наши су се вратили, рутинском победом против Велике Британије.

"Шампионат није почео, док се не победи домаћин" рекао је Душан -Дуда Ивковић. Управо је до тог меча дошло у другој фази такмичења, и наши су, наравно, однели победу резултатом 77:72. Обезбеђен је пролазак у четвртфинале и меч са наизглед најлакшим

ривалом - Русијом. Наши су тај меч добили уз сјајну партију Косте Петровића са постигнутих 18 поена.

Следећи на мети наших орлова били су Словенци. После дуге, напорне и неизвесне утакмице наши су у продужецима победили резултатом 96:92. Најбољи појединац на том мечу био је Милош Теодосић са својих 32 поена.

Дошло је финале. Нисмо очекивали да се чудо деси и други пут, али ни да ће Шпанци, до прве титуле европског првака стићи на тако лак начин, готово без отпора. Пошто су сишли са победничког постоља и сребрном медаљом око врата, наши кошаркаши су признали да пораз у финалном мечу оставља горак укус у устима после сјајних партија.

Ово је можда знак да се наша репрезентација враћа на стазу старе славе. Сетите се наших златних деведесетих година и бројних медаља уз асове попут Дејана Бодироге и Александра Саше Ђорђевића. После свега остаје жал за пропуштеном шансом, али њихово време тек долази.....

*Марко Малинић,
Марко Николић,
Ђорђе Ђокић 8/2*

ВАСКРШЊИ ЧАС

Прослављање најрадоснијег хришћанског празника Васкрса, почело је 13. априла када је у Јагодини одржан други Васкршњи час у организацији Црквене општине јагодинске, јагодинских вероучитеља и студената Учитељског факултета, уз благослов координатора за верску наставу, јереја Јовице Јовановића. Домаћин Васкршњег часа ове године била је Основна школа "Горан Остојић", тачније ученици трећег разреда ове школе, предвођени вероучитељицом Оливером Петровић. Поред ученика домаћина учествовали су и ученици трећег разреда из осталих основних школа у Јагодини. Увод у Васкршњи час била је представа коју спремили ученици школе домаћина. У представи су приказани догађаји Велике-страдалне недеље, која је била и централна тема овог васкршњег часа.

Након одгледане представе уследило је иконописање. Ученици су уз звуке духовне музике и уз заједнички смирени и стрпљиви рад, као прави мали уметници осликавали Тајну вечеру, Распеће и Васкрсење Христово. Највеће задовољство представљало им је фарбање васкршњих јаја, која су ученици са пуно љубави и радости украшавали.

Срећни и задовољни ученици су уживали док су се дружили са својим вршњацима из других школа. Припремајући се за највећи и најрадоснији празник Васкрс. Сви заједно радосно су певали:

Људи ликујте
Народи чујте,
Христос Воскресе
Радост донесе.

Вероучитељица Оливера Петровић

БЕЗ РЕЧИ ... слике са васкршњег часа

ОШ "17.ОТОБАР"

ОШ "МИЛАН МИЈАЛКОВИЋ"

ОШ "БОШКО ЂУРИЧИЋ"

ОШ "РАДА МИЉКОВИЋ"

ОШ "ГОРАН ОСТОЈИЋ"

ДЕО ПРЕДСТАВЕ - ОШ "ГОРАН ОСТОЈИЋ"

ПОШАЉИ СМС

ЗА БОЖИЋ

- Поштовати треба веру, бадњаци се јутрос беру, прекрсти их како ваља, то је симбол Православља, да се корен не би утро, наздравља ти Бадње јутро. Бог те чува са свих страна, од планина до Јордана. Прате те Божији знаци, срећни бадњаци. Још ти желим много тога и сву милост из Острога.
- Ноћас усни диван сан, с миром слави Бадњи дан, нек ти радост кроз дом тече, с миром слави Бадње вече. Нек ти срећан дан заблиста на рођендан Бога Сина Христа.
- Бадњаком мир мирише, дим тамјана душу пали, икона ми слогу пише, бадњак искру среће пали! Док се крстим Бога молим да ми чува све што волим. Срећан Бадњи дан.

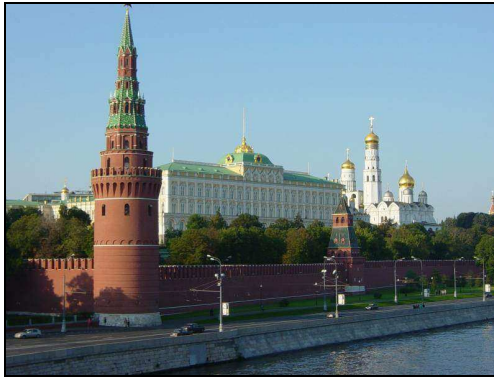
ОНОМЕ КОГА ВОЛИШ

- Волим само тебе и тебе само знам и све што се љубав зове хоћу да ти дам.
- Волим те - као скитница даљине, волим те - као сањар снове, волим те - као зора сунце, волим те - као песник кише, реци је л` те неко волео више ?
- Врхунац заљубљености је када обожаваш бубашвабе само зато што живе у његовом стану.
- Где је љубав ту си Ти, љубав душу очисти ! Признајем пред људима, ти си ми у грудима.
- Да ли знаш колико ми недостајеш ? НЕ! Да ли знаш колико ми значиш? НЕ! Да ли знаш колико те волим? НЕ! Мораш да признаш да у животу о неким стварима НЕМАШ ПОЈМА!

Русија

Руска федерација или Русија је савезна држава . Са површином од 17.075.200 км², Русија је највећа држава на свету . По броју становника је седма на свету . За време совјетске владавине (1917-1991) звала се Руска Совјетска Федеративна Социјалистичка Република (РСФСР) и била је највећа република у саставу СССР-а. РСФСР је била територијално и привредно најмоћнија република бивше велике. Због тога, Русија данас игра значајну улогу на светској сцени .

Појава хришћанства на тлу данашње Русије везује се за мисију Светог Апостола Андрије Првозваног, који је 60. године боравио на широком подручју од јужног дела Црноморског приморја, у Витинији и Понту, преко Тракије, Скиџије, Сарматике до Абхазије.

КРЕМЉ

Епифаније Китарски наводи да је апостол постигао велики успех у Иверији, Сванетији, Абхазији, Херсону и др. Обрнавши многе. Пројавивши око данашњих Кијева и Новгорода такође није остала без плода, али су клице хришћанства ту остале веома кратко, услед неповољних околности – нечистоте, прогона од незнабожаца. Благословивши ове пределе, Христов апостол цврдио је на узвишењу у околини Кијева крст, пророкујући о будућем великом граду са мноштво храмова и о славној хришћанској будућности ових земаља. Већ у то Скиџија даје и прве мученике – Енена, Нирина и Тина, ученике Светог Андрије. У древној Скиџији, у раном хришћанству основано је шест епархија:

Прво покрштавање Руса одишло се у доба кнеза Асколда и Лири (866), након неуспешног напада на Константинопољ, када руски друдови беху потпуно уништени пошто је патријарх Фотије, отсликавши молебан, изнео чудотворну ризу Пресвете Богородице; ово на нападаче остави снажан утисак, те, вративши се, они послаше изасланике са молбом да се и њима благовести вера Христова. Зато им би послат епископ, а масовности покрштавања нарочито је допринело чудо са бацањем Еванђеља у ватру, када оно остаје нетакнуто пламеном. Асколд и Лири владају још 15 година, и можда је да су мученички пострадали.

Москва зими

Почетак XX века доноси јачање тежњи за реформом уништења Цркве и успостављањем Патријаршије, истицаних и у ранијем периоду. Уочи Другог Светског рата, након капања из такозване "безбожне петокетке" Црква на читавој територији Русије располаже са укупно 100 активних храмова, а свега 4 архиепископа нису у затвору, напад нацистичке Немачке на Совјетски Савез она дочекује са патриотским апелима, као и конкретној материјалној помоћи оружаних снага од добровољних приложахрамова и црквених општина.

У послератном раздобљу. Положај Цркве нагло се погоршава, од 1958. до 1964, када се поново масивно затварају храмови и манастири и оживљава распад хришћана. Од средине 80-тих година положај Руске Православне Цркве се побољшава. Враћају се храмови, манастири и одузета имовина, обнавља монашки живот, обуставља антиатеистичка тропаганда, расветљавају злочини власти.

Тамара Јовановић 8/3

ЈЕДНА ИСТИНИТА ПРИЧА

Оче наш који си на небесима, нека се свети име Твоје!

Ово је почетак моје молитве и молитве свих људи, који верују у јединог Бога Оца и Сина и Светога Духа.

Господ Исус Христос Син Божији који нам га је објавио , постао је човек , не преставши да буде Син Божији родивши се од Духа Светога и Девојке Марије, и на себи немаше греха. Дошао је да спасе свет. Патио је због зла на земљи, учио људе вери и какви треба да буду и у највећим мукама сведочио да љубав побеђује зло.

На земљи је чинио многа чуда. Слепима је враћао вид, болесни би само на Његов додир оздравили, буре би се утишале. По Васкрсу вратио се своме Оцу и оставио Цркву кроз коју и у којој свима помаже.

Ово што следи је истинита прича о молитви моје породице за моје рођење.

Ја сам се родио након пет година брака мојих родитеља. Посећивали су разне лекаре, али безуспешно. Пошто је у мом селу Извору, манастир Свете Петке, моји родитељи су одлучили да се помоле Богу у том манастиру. Надали су се и веровали да ће им Бог помоћи и благословити их да добију дете. Четири ноћи за редом су клечали пред иконом Свете Петке , Пресвете Богородице и Господа Исуса Христа и искрено из свег срца се молили. То је било пред Васкрс 1997. године. Не знајући за то, моја бака се у исто време молила у цркви у Бару. Молила је Бога да јој подари унуче, да следећег Васкрса, да би га са звончићем одвела на празник Цвети у храм Божији. Заветовала се ако јој Бог услиши молитву , донети сто звончића и даривати цркви.

Ја сам се родио девет месеци касније, 31.јануара, на дан Светог Атанасија. Васкрса те године мајка ме је однела у цркву, а бака је поносно носила сто звончића и даривала их деци која су дошла у цркву.

Ето чусте још један доказ да искреном вером и молитвом Господ милује људе и враћам им осмех и радост.

Ја се данас редовно молим у манастиру Свете Петке. Молим се за све људе и сву децу, јер Господ је један једини који је увек са нама, иако је Он одозго, а ми смо одоздо. Он слуша и услишава наше молитве. Дошао је и спасао свет и све људе на свету.

Станковић Предраг 6/3

А САД ЈЕДНА БАЈКА...

ПРИЧА О ДЕЧАКУ ДАВИДУ

Ово је прича о малом Давиду. Мали Давид живео је тешко, мама и тата су му били болесни, па је он сам морао да ради и да се брине о њима. Седећи увече крај ватре тата је малом Давиду причао разне приче, а једна је била о дрвету у којем живи веверица, а која ономе који је ухвати испуњава три жеље. Међутим Давид у те приче није веровао. Једне вечери Давид стаде на прозор и поче се са сузама молити Богу да му мама и тата оздраве и да све буде боље. Истога јутра Давид са вером крене у свет да потражи помоћ и утеху за тугу која га је мучила. А сам Господ Бог је видео веру и муку дечака, па се појави пред Давидом као човек и рече му да се он ипак врати кући, иако је одмакао и кад буде стигао за неколико сати видеће маму и тату како су здрави, срећни и вредни. Давиду пођоше сузе и он потрча ка своме дому. Стигавши кући виде све оно што му је непознати човек рекао, загрли тату и маму и поче плакати од среће. Пролазило је време и Давид је дуго размишљао који је тај човек, а пошто се свакодневно захваљивао Богу за ову радост која га је обасјала, једне ноћи он усну сан и у сну истог оног човека кога је срео, само што је његов лик био лик Господа Исуса Христа. Од тада је свима причао о Господу Христу, и кад је порастао, и кад је остарио. Говорио је: „Молите се људи Господу Богу, живите по Богу и Он ће вам дато вратити“.

(а можда баш и није бајка, шта ви мислите ?...)

Марко Миркаило 5/1

Може ли човек бити човек без слободе, љубави и другог човека

По мени човек не може бити човек ако нема слободу, љубав и другог човека крај себе. Поставља се питање: Какав је то човек ако нема другог човека крај себе? Са ким ће поделити своје тајне, срећу, па чак и тугу. Дакле онај који не воли никог или боље речено нема љубави по мени и није човек, не постоји.

Човек не може да опстане сам без икога на свету, њему је потребна љубав и слобода, потребни су му пријатељи, они који га воле баш онаквог какав и јесте. Не могу замислити живот без родитеља, без мог брата и без пријатеља. Они знају све моје тајне, моје успоне и падове, они чине да ја јесам и да волим.

Поменула бих да постоје и такозване прве симпатије. Оне буду и прођу. Али кад сам заљубљена, мене љубав греје, па се питам какав онда човек може бити ако не осети ту радост љубави. Такав човек никад неће осетити како му срце лупа кад угледа жељену особу. Зато, волите да бисте били вољени.

Тамара Катанић 8/4

Човек не може бити човек без слободе, љубави и другог човека. Сваки човек је по себи посебан, разликује се по стварима које воли. Навела бих један пример и позвала вас да размислите. Ради се о двома другарицама, Софији и Ани. Ана је много волела Софију, док је Софија је стално искоришћавала Ану и због тога су се стално свађале. После расправе Ана се увек кајала и стално је причала о Софији, чак често због тога није ни у школу ишла. Сви су је причали да је Софија искоришћава, чега је и вероватно Ана била свесна, али просто није могла да се не дружи са Софијом, јер је мислила да је воли. Међутим, да би однос био добар између њих две, Ана је морала да се у свему слаже са Софијом.

На крају бих само закључила и вас питала : Да ли је Ана слободна и да ли она постоји као човек?

Теодора Милетић 8/4

Човек не може бити савршен ако није у заједници са Богом. Бог је, стварајући човека, њему дао слободу да бира, али човек користећи ту слободу често пута не изабере увек оно исправно, чак шта више, често пута прави погрешан избор. Човек јесте човек и потпуно се остварује као личност једино у слободној заједници љубави са Богом и другим човеком.

Кроз Свету Литургију, која је најважнија служба у православљу, ми прво стичемо знања о Христовом животу. Друго стварамо слику људи тога времена . Треће проналазимо себе у тим односима и на крају свесни себе прилазимо и улазимо у заједницу са Господом Христом, силом Духа Светога, причешћујући се. Тога тренутка ми реално можемо осетити радост Царства Божијег и заједнице коју истински остварујемо са Њим.

Дакле као личност ми постојимо за Бога само у тој личној заједници. А са друге стране, стране односа са другим људима, исто смо позвани да пронађемо заједницу љубави са другим конкретним човеком и помоћи и себи и њему да се остваримо као личности, као људи.

Да би човек ушао у заједницу са другим човеком, прво то мора да жели. Друго, тај човек мора да то да слободно дозволи, на начин који једино слобода познаје. То нас доводи до љубави са другим човеком и тада ми јесмо и постојимо.

Пошто знамо да је човек икона Божија , то јест да је створен по Његовом лику, а такође и да је Бог једини вечан и без греха и да је та икона ништа друго него слобода, током овоземаљског живота треба да се потрудимо, да постанемо и ми вечне личности , али свакако и једино не заборављајући људе поред себе, јер без њих то не можемо остварити, јер волећи другог човека ми волимо и Бога, дакле јесмо и постојимо, и овде и у вечном Царству Божјем - Рају.

Димитрије Стојановић 8-4

„ Како изгледа свет личности ” - Јована Живановић 4/4

Ви сте одоздо, ја сам одозго, ви сте од овог света, а ја нисам од овог света, ја дођох да спасем свет.

И рече Господ :“ Нека буде светлост”, и заиста би светлост, и заиста би светлост онога трена када Син Његов љубљени сиђе међу грешнике , да на својим плећима понесе грех овога света. Тада обасја светлост све праведнике и мученике, све потиштене и понижене, уплакране и тужне. Озари их тада светлост и нада, исушише им се сузе са образа . Ули им Богочовек Христос наду да постоји правда ако не на овом , онда сигурно на оном свету. Обасја им срце топлотом и вером у рај где ће сви праведни отићи.

Богочовек Христос се жртвовао за спас људског рода од пропасти и самоуништења, жртвовао се за спас свих нас , да живимо у љубави и слози. Жртвовао се да овај свет учини бољим.

Због свих Његових чуда људи га данас славе као Спаситеља, а Њему се моле и од Њега помоћ траже. Он је сишао са небеса не у виду Бога или нечега чега се треба бојати, већ као човек. Дакле Бог је постао човек не престајући да буде Бог. И ето већ 2000 година га највећи и најпросвећенији народи сматрају за таквог, за Богочовека.

Али Он се по нечему разликовао од осталих људи, нас смртника, на себи није имао ниједног греха. Зато сви ми који верујемо у Њега верујемо да постоји савршена љубав и савршена правда јер је и Он савршен.

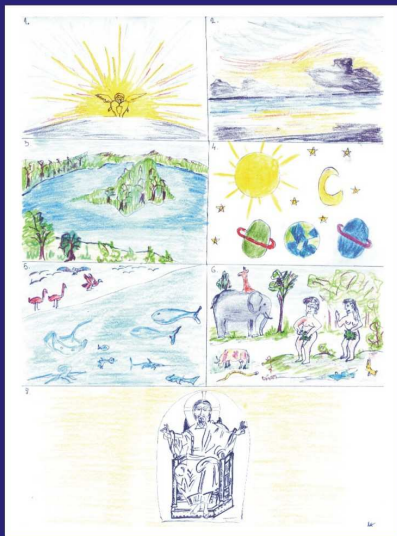
„Бог који постаде човек узео на себе бремене грехова свих људи, као своје, би мучен, би кажњен за наше грехе, пострада на Крсту и Васкрсе победи свако зло и смрт“.

Из патње и бола Богочовека Христа поста нада, победи љубав, победи вера. А из вере, наде и љубави поста овај свет лепши. А људи тиме вођени беху мучени и прогањани, живећи и борећи се за вечни живот на оном свету.

Савршен свет почеће када се Господ поново врати на земљу, кад потпуно укине зло и смрт. Оне који су одоздо, а који су у Њега и по Њему живели позваће их Он одозго да дођу са свих страна и из свих времена, па иако су најмањи биће највећи. Младо и старо, а поготову деца, прићи ће радовати се. И сви мртви ће васкрснути. Доћи ће блага година Господња која ће вечно трајати и ми одоздо бићемо Христом рођени одозго.

Катарина Ђорђевић 6/2

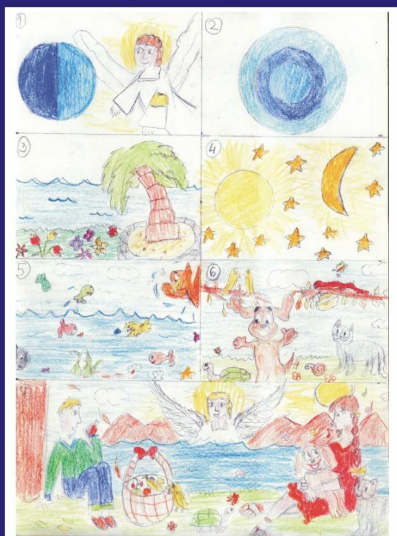
Награђени радови на тему:
 "Библијско стварање света"

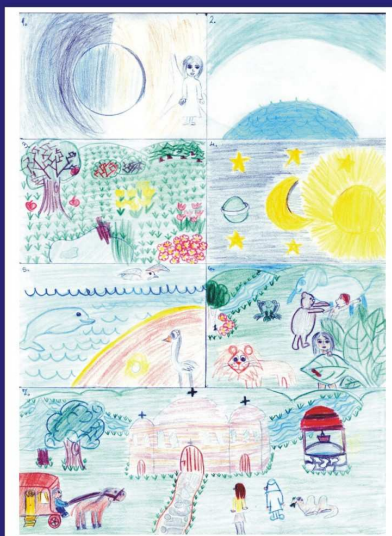
Марко Миркаило

Алекса Јовановић

Ана Југ

Милица Љубојевић

Најбољи цртеж урађен на тему : Библијско стварање света",
ученица Марија Неделковић

